

Voorzitter,

De wijze koning Salomo gaf in het Bijbelboek Prediker al aan: er is een tijd om te huilen en een tijd om te lachen. Een tijd om rouw te bedrijven maar ook een tijd om te huppelen. Een soort pendule die heen en weer slingert tussen mooie en zorgvolle dingen in het leven. Zo slinger ik in deze beschouwingen ook wat heen en weer tussen mooie en lastige vraagstukken.

Laat ik positief beginnen.

We mogen onze zegeningen tellen. Er werd en wordt veel werk verzet. Door het college, door de medewerkers. Het jaarverslag en ook de mid term review laten dit duidelijk zien. We leven in een welvarend land. Er gebeuren mooie dingen in Waddinxveen. Er worden plannen gemaakt, er wordt gebouwd en we hebben oog voor de kwetsbaren.

Maar blijkbaar is welvaart niet vanzelf ook welzijn. We leven in een ontzuilde en prestatiegerichte tijd, het ik-tijdperk. De digitale revolutie met alle sociale media doet hier geen goed aan en maakt ons eigenlijk steeds a-socialer, maar ook onzeker en angstig. En waar vindt de vrije, welvarende mens houvast? Veel jongeren hebben klachten die een psychische oorzaak hebben zo blijkt uit onderzoek van de WHO. En dat zal ook jongeren in Waddinxveen niet voorbij gaan. Vragen we niet teveel van ze? Kunnen we ze meer weerbaar maken tegen allerlei hoge verwachtingen die door social media 'opgelegd' worden. Belangrijk is ook dat jongeren opgroeien in een veilige omgeving van het gezin. Biedt niet alleen hulp aan jongeren zelf maar juist ook ondersteuning aan ouders zodat problemen voorkomen of vroegtijdig gesignaleerd kunnen worden. We weten dat de wethouder hier veel aan doet, onder andere door het project Steunouders, maar ziet zij ook mogelijkheden om bijvoorbeeld net als in Gouda een scheidingsplein of nog beter een relatieplein te ontwikkelen binnen de website van de gemeente? Zodat kinderen niet of zo min mogelijk de dupe worden en waardoor mogelijk ook minder een beroep gedaan wordt op jeugdhulp.

We komen er ook steeds meer achter dat we met onze welvaart en ons consumptiegedrag de aarde uitbuiten. Het klimaat verandert met alle gevolgen van dien. Dit versterkt het angstgevoel en in paniek vluchten we de snelwegen, pleinen en velden op om te protesteren. Gelukkig dat we hier in ons dorp niet vluchten maar breed aan duurzaamheidsthema's werken: klimaatadaptatie, circulariteit, vermindering restafval, biodiversiteit. Daarmee laten we zien dat we zorg voor de schepping hebben. Belangrijk bij de duurzaamheidskoers is het werken aan een 'beweging' en dat is goed, maar is er wel

voldoende voortgang in de grotere vraagstukken zoals gasloos maken van de wijken? Of kunnen wij tijdig duidelijkheid geven aan inwoners wat de beoogde gasloze voorziening wordt in hun wijk? We lezen in de kaderbrief dat er twee risico's zijn met betrekking tot de energietransitie. Eén mbt de eventuele garantstelling voor een deel van het regionaal warmtenet en één mbt een mogelijk financieel belang in een lokaal warmtenet. Wat ons betreft is het belangrijk dat er dan wel meer duidelijkheid moet zijn over het warmtenet in de startwijk. Het lijkt erop dat het nog lang niet zover is dat bewoners al een keuze gemaakt hebben. Hoe kijkt de wethouder hier tegenaan?

Dat welvaart niet perse welzijn is blijkt ook uit het 'kleine' leed van eenzaamheid, ziekte en ruzies. Dat overigens op individueel niveau als groot ervaren kan worden. Gelukkig dat er mooie initiatieven zijn waaruit zorg voor elkaar blijkt. Voorbeelden hiervan zijn natuurlijk alle mantelzorgers en vrijwilligers maar ook een activiteit als Make a Difference waarbij leerlingen van het Coenecoop College het verschil maken door hun talenten te ontdekken en ontwikkelen. We gaan er vanuit dat het college dergelijke initiatieven positief tegemoet blijft treden en waar nodig faciliteert.

Voorzitter, het kan wat somber en zorgvol overkomen. Maar we kunnen van 'somber' en 'zorg' makkelijk twee andere woorden maken: 'sober' en 'zorgzaam'. Over 'soberheid' wil ik nog wat zeggen.

Er is een oud gebed dat voor het eten gebeden kan worden. En daar zat een mooie zin in 'leer ons voor overdaad ons wachten'. Een moderne hertaling zou kunnen zijn: 'leer ons consuminderen'. Een paar maanden geleden overleed econoom Bob Goudswaard. Hij staat bekend om de economie van het genoeg. Groei is geen doel op zich. Het gaat om levenskwaliteit. Waarbij we voldoende tijd hebben om er voor elkaar te zijn, waar de hulpbronnen van de aarde niet worden uitgeput en waarbij de schepping met eerbied behandeld wordt.

Een sober leven maakt dat we niet teveel vast gaan zitten aan het leven dat eindig is. Maar ook dat we leren leven met 'genoeg'. Dan kunnen we delen van onze overvloed. Dat geeft voldoening in plaats van angst.

Sober klinkt overigens wellicht wat beladen voorzitter. Maar ik heb het niet alleen ontleend aan die regel uit dat oude gebed maar van de VVD. De VVD hamerde hier jaren geleden al op. Wellicht zijn er die zich dit nog herinneren: het was ongeveer een mantra bij de ontwikkeling van dit gemeentehuis.

Wat de PCW betreft is soberheid een goed uitgangspunt voor de begroting. We zien dat de kaderbrief en de memo die daarna nog kwam, ons daartoe nopen. Als we nu eens uit heel de begroting naast de 'lucht' ook de franje er uithalen. Zouden we dan niet al een deel van het probleem op kunnen lossen? Het college heeft het voornemen om de begroting door te lichten waar het minder kan. Prima, maar uit de memo blijkt dat er meer nodig is.

Wij kiezen er niet voor om harde kaders mee te geven. Het college heeft aangegeven dat ze met een sluitende begroting komt. Daar vertrouwen we op. Daarmee zijn we er nog niet voorzitter. We willen namelijk de gemeente ook 'duurzaam financieel gezond houden'. Het college stelt daarom het invoeren van een stelselwijziging voor waarbij investeringen worden gekapitaliseerd ten laste van het begrotingssaldo. Dit in plaats van reserves. Deze 'duurzaamheidsmaatregel' steunen wij van harte. Het heeft echter wel gevolgen. Enerzijds een surplus aan reserves. Anderzijds ontstaat er echter ook druk op de begroting vanaf 2029. Om dit laatste effect te matigen dienen wij bijgaande motie in met als dictum:

[motie indienen]

Voorzitter voordat ik tot een afronding kom, nog drie punten:

1. Naast maatschappelijke voorzieningen zijn er ook andere plannen in de maak die op termijn tot extra kapitaalslasten kunnen leiden. Graag ook hier aandacht voor. In de midterm review zien we dat er met betrekking tot verkeer nog veel moet gebeuren. We zijn benieuwd naar de samenhangende plannen die nog naar de raad komen.
2. Wonen blijft voor ons een belangrijk punt. Een deel van de lokale woningnood lossen we op door de tijdelijke woningen in combinatie met het AZC. Maar het zijn daarnaast ook uitdagingen met betrekking tot de investeringscapaciteit van onze woningcorporatie. Mooi was overigens dat de directeur van Woonpartners tijdens de themabijeenkomst laatst zijn vertrouwen uitsprak in kennis, kunde en netwerk van onze wethouder. Dat onderschrijven wij uiteraard.
3. De groei van Waddinxveen heeft veel aandacht van het college. Dat zien we terug in de midterm review. Maar ook in de kaderbrief als het gaat om uitbreiding van de formatie. Wij begrijpen dat deze uitbreiding nodig is. Maar vragen ook hierbij om kritisch te zijn. Niet verschuilen achter een rapport van Berenschot maar kijken wat echt nodig is.

Afsluiting

Voorzitter, ik wil graag met perspectief afsluiten. Wij hebben de aarde waarop wij leven in bruikleen van de Schepper van deze aarde. We mogen genieten van wat deze aarde ons biedt. We mogen liefde geven aan de mensen om ons heen. Maar we mogen ook vanuit christelijk perspectief vooruitkijken naar een aarde die vernieuwd zal worden. En dat

maakt dat we ook in moeilijke tijden niet angstig hoeven te worden. We mogen in vertrouwen en in verantwoordelijkheid ons inzetten. We wensen het college daar wijsheid en de zegen van God bij.